

Sygn. akt I C 834/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący: Sędzia Dorota Słowik

Protokolant: sekretarz sądowy Dagmara Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2020 r. w Tczewie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) F. (...) z siedzibą w W.

przeciwko J. J., K. S., P. S., K. H., K. W., F. K.

o zapłatę

1. powództwo oddała,
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej J. J. kwotę 3.617 zł. (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego K. S. kwotę 3.600 zł. (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. zasądza od powoda na rzecz pozwanego P. S. kwotę 3.617 zł. (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
5. zasądza od powoda na rzecz pozwanej K. H. kwotę 3.600 zł. (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
6. zasądza od powoda na rzecz pozwanej K. W., kwotę 3.617 zł. (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
7. zasądza od powoda na rzecz pozwanego, F. K. kwotę 3.617 zł. (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 834/20

UZASADNIENIE

W dniu 3 października 2017 r. powód (...) F. (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej C. S. kwoty 17.536,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od kwoty 9.543,79 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie przekraczającej dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie naliczanymi od kwoty 7.992,41 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzone roszczenie wynika z umowy bankowej, zawartej w dniu 04.06.2008 r. pomiędzy pozwaną a poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank S.A. będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A., z której warunków pozwana nie wywiązała się w ustalonym terminie.

Powód zaznaczył, że z uwagi na rażące naruszenie umowy przez pozwaną w części dotyczącej warunków spłaty przedmiotowa umowa została wypowiedziana.

Powód wskazał, że na podstawie umowy o przelew wierzytelności zawartej z poprzednikiem prawnym, nabył wierzytelność wobec C. S. wraz z prawem naliczania odsetek. Powód podniósł, że na żadaną kwotę 17.536,20 zł, składają się kwoty:

- 7.992,41 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału;
- 6.840,75 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 31 maja 2014 r.
- 745,52 zł tytułem kosztów poniesionych przez poprzedniego wierzyciela;
- 1957,52 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela;
- 904,18 zł tytułem odsetek karnych naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału w okresie od dnia 1 czerwca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. wg stopy odsetek umownych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym oraz w okresie od 1 stycznia 2016r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie wg stopy odsetek umownych nie większej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie.

W dniu 8 stycznia 2018 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 4285/17 wydano na rzecz powoda przeciwko C. S. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana C. S. zmarła 7 lutego 2018 r.

28 lutego 2018 r. K. S., M. B., O. T., D. T., J. J., - spadkobiercy zmarłej C. S. wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego złożenia.

W sprzeciwie pozwani wskazali, iż wnoszą o oddalenie powództwa z uwagi na nieudowodnienie roszczenia co do zasady, jak i co do wysokości, a nadto wskazywali, że przedłożone przez powoda dowody nie pozwalają na ustalenie daty wymagalności roszczenia.

Postanowieniem z dnia 8 marca 2018 r. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie.

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2020 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 4285/17 Sąd podjął zawieszony postępowanie z udziałem następców prawnych zmarłej pozwanej C. J. J., K. S., P. S., K. H., K. W. i F. K.,; nadto odrzucił wnioski o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu oraz sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym złożone przez O. T., D. T. i M. B. oraz odrzucił wnioski o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu złożone przez pozwanych J. J. i K. S., uznając, iż sprzeciwu tych pozwanych zostały złożone w terminie. Sąd nakazał doręczyć odpisy nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 stycznia 2018 r. pozwanym P. S., K. H., K. W. i F. K..

16 czerwca 2020 r. sprzeciw od nakazu zapłaty złożyła pozwana K. H., wniosła o oddalenie powództwa w całości, wskazała, iż roszczenie powoda nie zostało udowodnione co do zasady i co do wysokości.

16 czerwca 2020 r. sprzeciw od nakazu zapłaty wniósł F. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości, podniósł nieudowodnienie roszczenia co do zasady i wysokości.

16 czerwca 2020 r. sprzeciw od nakazu zapłaty wniosła K. W. wniosła o oddalenie powództwa w całości, wskazała, iż roszczenie powoda nie zostało udowodnione co do zasady i co do wysokości.

17 czerwca 2020 r. sprzeciw od nakazu zapłaty wniósł P. S., wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazał na nieudowodnienie roszczenia co do zasady i wysokości.

W dalszych pismach procesowych pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia, nadto wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód w odpowiedzi na sprzeciw pozwanych podniósł, iż poprzez uiszczenie przez C. S. wpłat na poczet przedmiotowego roszczenia, dokonała ona jednocześnie uznania roszczenia i zrzeczenia zarzutu przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2009 r. podjęto Uchwałę Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Bank S.A. o połączeniu ze (...) Bank S.A. W dniu 18 czerwca 2009r. podjęto Uchwałę nr 4 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Bank S.A. w sprawie połączenia (...) Bank S.A. Z dniem 4 stycznia 2010r. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. (spółka przejmowana) z (...) Bank S.A. spółka przejmująca. Na podstawie art. 464 § ksh (...) Bank S.A. wystąpiła z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Z dniem 1 czerwca 2012r. na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 ksh nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. na (...) Bank S.A. z siedzibą w W.. Na podstawie art. 494 § 1 ksh (...) Bank S.A. wstąpił z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A.

(dow ód: potwierdzona za zgodność kopia odpisu pełnego KRS (...) - k. 19-24, potwierdzona za zgodność kopia odpisu pełnego KRS (...) - k. 24v- 28v)

C. S. w dniu 4 czerwca 2008 r. zawarła z (...) Bank S.A. umowę prostej pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 11.241,30 zł na okres od 4 czerwca 2008 r. do 5 czerwca 2011r.

(dow ód: umowa prostej pożyczki gotówkowej nr (...) - k. 29-32)

Pozwana nie wywiązała się z przedmiotowego zobowiązania. W dniu 25 czerwca 2014 r. (...) Bank S.A. skierował do pozwanej zawiadomienie o przelewie wierzytelności na rzecz (...) F. (...) z siedzibą w W.. Pismem z dnia 3 sierpnia 2017 r. powód wezwał C. S. do uregulowania zadłużenia w kwocie 17.376,79 zł w terminie do 10 sierpnia 2017r.

(dow ód: zawiadomienie o przelewie- k. 34, wezwanie do zapłaty- k. 35-36, wyciąg zestawienia listów poleconych wysłanych w dniu 5 sierpnia 2014 r.- k. 37)

Mocą zawartej z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowy przelewu wierzytelności z dnia 25 czerwca 2014 r. powód nabył pewne wierzytelności.

(dow ód: umowa przelewu wierzytelności - k. 15- 18)

C. S. zmarła 7 lutego 2018 r.

(dow ód: odpis skrócony aktu zgonu- k. 84)

Postanowieniem z dnia 2 października 2019 r. tut. Sąd w sprawie o sygn. akt I Ns 506/18 orzekł o stwierdzeniu nabycia spadku po C. S. z mocy ustawy z dobrodziejstwem inwentarza przez:

- córkę J. J.;

- syna K. S.;

- syna P. S.;
- wnuczkę K. H.;
- wnuczkę K. W.;
- wnuka F. K.

po 1/12 części przez każdego z nich.

(dowód: postanowienie z dnia 2 października 2019 r.- k. 93-94)

W 2016 r. powód odnotował uiszczenie wpłat w kwotach:

- 26.01.2016 r. - 450 zł tytułem (...), (...), (...);
- 26.02.2016 r. - 450 zł tytułem (...), (...), (...);
- 30.03.2016 r. - 150 zł. tytułem (...),
- 30 maja 2016 r. – 150 zł. tytułem (...)
- 27.06.2016 r. - 150 zł. tytułem (...),
- 26.07.2016 r. - 150 zł. tytułem (...),
- 26.08.2016 r. - 150 zł. tytułem (...),
- 26.09.2016 r. – 150 zł. tytułem (...),
- 27.10.2016 r. – 150 zł. tytułem (...),

(potwierdzenie uiszczenia wpłat- k. 147-152; k. 187-194)

Sąd zważył, co następuje:

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt niniejszej sprawy, nie znajdując podstaw do kwestionowania ich prawdziwości.

Roszczenie powoda podlega oddaleniu, z uwagi na niewykazanie oraz przedawnienie wysuniętego przez powoda roszczenia.

Art. 720 § 1 k.c. stanowi, że przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Umowa pożyczki zobowiązuje zatem pożyczkodawcę do przeniesienia własności przedmiotu pożyczki na pożyczkobiorcę. Samo wydanie przedmiotu pożyczki może nastąpić w dowolny sposób, byle pożyczkobiorca miał możliwość swobodnego dysponowania czy to pieniędzmi, czy rzeczami będącymi przedmiotem umowy. Odwrotność opisywanej sytuacji występuje przy zwrocie pożyczki. Pożyczkobiorca po upływie określonego terminu jest zobowiązany zwrócić pożyczkodawcy otrzymane pieniądze/ rzeczy, przy czym nie muszą to być te same pieniądze i te same rzeczy, o ile są zwracane w tej samej ilości i jakości. W braku odmiennego zastrzeżenia w odniesieniu do tych umów pożyczki, których przedmiotem są pieniądze, należy postępować stosownie do wymagań określonych zasadą nominalizmu (zob. szerz. Z. Gwałik, Komentarz do artykułu 720 Kodeksu cywilnego [w:] A. Kidyba, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania – część szczególna, LEX 2010).

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż powód w trakcie toczącego się postępowania jednoznacznie nie wykazał faktu nabycia przez niego od pierwotnego wierzyciela wierzytelności przeciwko pozwanej, wynikającej z umowy nr (...). Powód przedstawił co prawda umowę cesji z 25 czerwca 2014 r. zawartą między nim, a wierzycielem pierwotnym, niemniej jednak z załączonego do umowy wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 33) nie wynika, że umowa cesji dotyczyła m.in. wierzytelności z umowy nr (...). W dokumencie tym nie znajduje się żadne odniesienie do tej umowy, wskazano co prawda dane pożyczkobiorcy, numer klienta i liczbę porządkową, jednak żadne z tych danych nie pozwalają jednoznacznie na weryfikację wierzytelności, jako pochodzącej z ww. umowy. W dokumencie nie podano daty zawarcia umowy, numeru umowy, czyli danych precyzujących wierzytelność. Powyższe wynika, co najwyżej z zawiadomienia z dnia 25 czerwca 2014 r., nie mniej jednak powód w żaden sposób nie wykazał, aby zawiadomienie zostało podpisane przez osoby upoważnione do działania w imieniu banku, nie można mu zatem przypisać jakiegokolwiek skutku prawnego.

Z tych przyczyn Sąd podzielił twierdzenia pozwanych co do tego, że powód nie wykazał istnienia roszczenia co do zasady, nie sposób bowiem na podstawie przedłożonych dowodów uznać, że wykazał, że przysługuje mu roszczenie wynikające z umowy bankowej, której zmarła C. S. była stroną.

Nawet gdyby jednak uznać, że powód wykazał istnienie roszczenia, to i tak powództwo podlegałoby oddaleniu z uwagi na upływ terminu przedawnienia roszczenia, na co zwracali uwagę pozwani.

Zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Z kolei w myśl art. 117 § 21 k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Przepis ten został dodany ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1104), która weszła w życie 9 lipca 2018 r. W niniejszej sprawie – co do oceny skutków przedawnienia – znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego w brzmieniu obowiązującym po wejściu w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U., poz. 1104, zwanej dalej ustawą nowelizującą), zaś do oceny, czy do przedawnienia przed dniem 9 lipca 2018 r. doszło – przepisy Kodeksu cywilnego w brzmieniu obowiązującym przed tą datą. W myśl bowiem art. 5 ust. 4 ustawy nowelizującej roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1 (ustawie Kodeks cywilny), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Pozwani spadkobiercy C. S. podnieśli skutecznie zarzut przedawnienia roszczenia.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że wierzytelność dochodzona pozwem stała się wymagalna najpóźniej w dacie zakończenia trwania umowy tj. w dniu 5 czerwca 2011 r. Powód nie wskazał daty wymagalności roszczenia ani też nie wskazał, czy umowa została wypowiedziana przed jej upływem, nie przedstawił także dokumentów wskazujących na wypowiedzenie pozwanej umowy. Zatem Sąd mając na uwadze termin na jaki została zawarta umowa z dnia 4 czerwca 2008 r., uznał iż stała się ona wymagalna najpóźniej w dniu 5 czerwca 2011 r. Od tego czasu rozpoczął swój bieg trzyletni termin przedawnienia roszczenia. W toku postępowania powód nie wskazał na żadną okoliczność, która skutkowałaby zawieszeniem lub przerwaniem biegnącego terminu przedawnienia. W tym stanie rzeczy należało uznać, że bieg przedawnienia upłynął w 5 czerwca 2014 r. Pozew w niniejszej sprawie został natomiast wniesiony w dniu 3 października 2017 r., a zatem niewątpliwie już po upływie terminu przedawnienia.

W odniesieniu do złożonych przez powoda potwierdzeń uiszczonych kwot tytułem spłaty zobowiązań, należy podkreślić, iż tytuły wpłat na tych dokumentach nie wskazują jednoznacznie, iż dotyczą one zobowiązania umowy prostej pożyczki gotówkowej nr (...). W potwierdzeniach przelewów wskazane są zupełnie inne numery zobowiązań. Nadto przedstawione przez powoda wpłaty wskazują na dokonanie tej czynności w 2016 r., a zatem już po upływie terminu przedawnienia, w związku z czym niemożliwym było uznanie roszczenia w tej dacie. Z całą stanowczością należy podkreślić, iż nawet przy przyjęciu, że ww. wpłat dokonała pożyczkobiorczyni tytułem spłaty przedmiotowego roszczenia, powód błędnie podnosi, że tego rodzaju czynność powoduje automatyczne uznanie roszczenia oraz zrzeczenie się zarzutu przedawnienia.

Sąd miał na uwadze wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 stycznia 2013r. wydane w sprawie o sygn. akt I ACa 1023/12, w którym wskazano, że z uznania żądania tylko w zakresie spełnionego świadczenia nie można wyprowadzać dalej idących wniosków, w szczególności zmierzających do utożsamienia uznania ze zrzeczeniem się zarzutu przedawnienia. Zrzeczenie się zarzutu przedawnienia jest to oświadczenie woli i wtedy można je odwołać. Tylko wówczas można przyjąć dorozumiane oświadczenie woli dłużnika o zrzeczeniu się zarzutu przedawnienia, gdy jego zamiar zrzeczenia się tego zarzutu wynika w sposób niewątpliwy z towarzyszących temu oświadczeniu okoliczności np. pertraktacje dłużnika z wierzycielem na temat rozłożenia długu na raty, zawarcie umowy owacyjnej, zawarcie ugody (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2004r., sygn. akt V CKN 620/03). W niniejszym postępowaniu Sąd stanął na stanowisku, że niemożliwym było stwierdzenie dorozumianego zrzeczenia się zarzutu przedawnienia, bowiem poprzedniczka prawna pozwanych nie przeprowadziła z powodem rozmów ze świadomością zrzeczenia się zarzutu przedawnienia.

Nawet w przypadku przyjęcia dokonania przez pozwaną przelewów, powyższe należy uznać jedynie za dobrowolne i częściowe dokonanie spłaty przedawnionego zobowiązania, jednakże nie może to być podstawą do wysunięcia wniosku, że pozwana tym samym zrzekła się zarzutu przedawnienia. Dokonanie przelewu kwot po dacie przedawnienia roszczenia, nie powoduje przerwania terminu przedawnienia.

Zgodnie z przepisem art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a takimi bezspornie były roszczenia dochodzone w niniejszej sprawie, wynosi trzy lata i liczony jest, zgodnie z przepisem art. 120 § 1 zd. 1 k.c. od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Konsekwencją upływu terminu przedawnienia jest natomiast to, że dłużnik może uchylić się od zaspokojenia przedawnionego roszczenia (art. 117 § 2 k.c.). Wskazać również należy, że roszczenia o odsetki za opóźnienie przedawniają się najpóźniej z chwilą przedawnienia należności głównej.

To na powódzie ciążył obowiązek udowodnienia istnienia dochodzonego roszczenia i ewentualnego przerwania biegu przedawnienia. Obowiązki temu strona powodowa nie sprostала.

Sąd stanął na stanowisku, że wierzyciel nie wykazał, że nabył skutecznie roszczenie w wyniku umowy cesji, a nadto nie wykazał, aby dochodzone roszczenie nie było przedawnione.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd orzekł jak w pkt 1. wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punktach 2-7 wyroku, zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, mając na względzie fakt, że powód przegrał proces. Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz każdego pozwanego kwotę 3.600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustalonych w oparciu o treść § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265.j.t.). W stosunku do pozwanych, którzy potwierdzili dokumentami uiszczenie opłaty skarbowej od pełnomocnictwa zasądził dodatkowo kwotę 17 zł. z tego tytułu.

Dokonując wyliczenia należnych stronie pozwanej kosztów, Sąd kierował się poniżej wyrażonym stanowiskiem. W sytuacji, gdy kilku współuczestników reprezentował ten sam pełnomocnik sąd rozstrzyga o kosztach należnych danej osobie występującej po określonej stronie procesu, a nie o kosztach należnych pełnomocnikowi. Przyjęcie za przeciwnym stanowiskiem, że przysługuje współuczestnikom zwrot kosztów wynagrodzenia w wysokości wynagrodzenia jednego adwokata, gdyż sprawa jest jedna, oznaczałoby, że dokonuje się rozstrzygnięcia o kosztach należnych de facto pełnomocnikowi, a nie osobie, którą on reprezentuje. Także, gdyby przyjąć za zasadny pogląd, że reprezentowanie przez pełnomocnika kilku współuczestników byłoby podstawą tylko do zwiększenia jednego wynagrodzenia pełnomocnika, pojawiłby się problem zasady podziału tego wynagrodzenia w sytuacji, choćby większej, niż sześć liczby osób po jednej stronie procesu, co oznaczałoby, że osoby te nie uzyskiwałyby zwrotu pełnej wysokości poniesionych kosztów. Każdy z pozwanych zlecając prowadzenie sprawy pełnomocnikowi musiał z nim

zawrzeć umowę i ponieść określone koszty. W związku z powyższym zarówno w przypadku występowania po stronie wygrywającej proces współuczestnictwa materialnego, jak w niniejszej sprawie (odpowiedzialność solidarna członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w trybie art. 299 k.s.h.), jak i formalnego, obowiązek strony przegrywającej zwrotu pozwanym poniesionych przez nich kosztów obejmuje zwrot kosztów odrębnego ustanowienia przez każdą osobę znajdującą się po stronie wygrywającej proces profesjonalnego pełnomocnika, nawet wtedy, gdy jest to ta sama osoba (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACz 1042/16).

Na gruncie niniejszej sprawy należało uznać, iż powód winien zwrócić każdemu z pozwanych poniesione koszty zastępstwa procesowego. Powyższe znajduje potwierdzenie w ogólnie przyjętych zasadach o kosztach procesu. Sąd rozstrzyga o kosztach procesu należnych każdej ze stron, nie zaś należnych osobie pełnomocnika. Dokonany przez pozwanych wybór tego samego pełnomocnika, nie może stanowić podstawy do zmniejszenia należnego im zwrotu kosztów procesu.